

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

389.35

Szerző:

Cím: *A fényüzési adó hatása a kereskedőkre és a közönségre*

Hely

Idő

"1920"

Személy

Forrás:

Szózat

Helyszám

Bp.
(Hely)

1920 *XI*/4
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23

Székesfővárosi háziomda 1920

A fényüzési adó hatása a kereskedőkre és a közönségre

Bizonytalanságok a rendelet körül — Tájékoztatóan a publikum — Hol csökkent a forgalom?

Alig néhány napja, hogy a fényüzési adótörvény végrehajtási utasítása megjelent, s a fényüzési adó életbelépett. A *Szózat* munkatársa főkereseti különböző üzleteket, hogy tájékoztatót adjon a közönségnek. Körutunk végén arra az eredményre jutottunk, hogy mind az üzleti világ, mind a publikum a legnagyobb tájékoztatással áll ez idő szerint a fényüzési adóval szemben. Másrészt a rendelet sok kétszöbbszörendő aránytalanságot mutat akkor, midőn luxusadóval sújt egy tejeskávét például, viszont egy térdig érő női cipőt már nem minősít luxustárgynak.

Első állomásunk egy műkereskedés. Képek, műtárgyak, kivétel nélkül tiszszázalékos fényüzési adó alá esnek. A rendelet óta nagyon megcsappant a forgalom. Következik egy könyvkereskedés. A könyvek közül csupán a számozott, úgynevezett *amatörkiadások*, az *egész bőrkötésűek* és az 1850. év előtt megjelentek a fényüzési adóalanyok. Minthogy pedig ezek igen kis részét alkották a forgalomnak, így az üzletmenetben, mondhatni, *semmi változás sem észlelhető*. Éppen csak hogy nem vesznek olyan sűrűn *amatörkiadásokat*. Hasonló a helyzet a cipőkereskedésnél. *Egyedül a lakcipők luxuscikkek*. Egy nagy cég lakcipőforgalma naponta 9—10 párt tett ki, a rendelet óta hármatalányt adnak el. Alapítalan a

közönség hite, hogy minden cipőt, mely ezer koronán fölül van, külön megadóztatnak. Ugyan csak a közönség tévhitte az oka, hogy három nap óta a divatruüzletekbe alig téved vevő, abban a véleményben, hogy minden divatru mellé külön adóösszeget kell fizetnie. A luxusadó kizárólag a *fizta selyem fehérneműre és a vert csipkés feltérneműre vonatkozik*. A ruhakereskedők cikkei közül az egész selyem- és bársonykosztümök, a crep de chine ruhák s azok a bundák esnek számítás alá, mígnek a szőrmebélésé külföldi. Egy ilyen városi bunda amugy is negyvenötezer koronán kezdődik és ezekből vajmi kevés van raktáron. Ellenben az olyan kosztümök, amelyeknek csak a bélésé selyem és a hazai szőrmevel bélelt bundák, kívül esnek az adó körén.

Egyrészt van egy helyi városi drogéria s egy előkelő ékszerüzlet. A drogériában a forgalom a régi, mert csak az illatszerek, a krémek, kölni- és parfümök mellé kell néhány korona többletet fizetni, ezt a különbséget pedig a hölgyek zokszó nélkül lefizetik. Ellenben az ékszerüzlet tulajdonosa már komoran fogad.

— Itt mindenj érint az új adó — mondja — s azóta senkisésem vásárol. Ellenben a rendelet előtti két napon hemzsegett a bolt a vevőkől. Huszszor akkora volt a forgalom, mint máskor.

Az ékszerésznek az a véleménye, jobb volna, ha a bevételnek 2%-át venné el az állam. És továbbá filozofál:

— Mert lássa, könnyű kijátszani ezt a rendeletet. Ha valaki egy 200.000 koronás bundát adómentesen akar venni, egyszerűen fölutazik rongyos kabátban Bécsbe s az új bundával tér vissza. Az

utiköltség, hogy sokat monadjak, legföllebb 3000 korona.

A legnagyobb bizonytalanságban találjuk a bőröndöst, a játék-, bútor- és cukorkereskedőt. A két elsőnél az adó 200 koronás, a harmadiknál 10.000 koronás tételel kezdődik, már most csak az a kérdés, hogy a darabszámra értendő-e ez, vagy a vásárlási összegre? Mert egy szobaberendezés huszezer koronán alul nem kapható, ellenben ha valaki egy lucat széket vesz, ez is kitesz tízezer koronát, holott kevesebb darab ára alatta marad.

— Sok függ a kereskedők jóakarától. — jegyezi meg mosolyogva az üzlettulajdonos.

A cukorkakereskedő már 10%-os ráfizetésesé kapja a nagykereskedőtől a porcellánippjeit, egyelőre tudtával még nem tartozik semmi után luxusadót szedni de ha erre rájön a sor, a közönség is fizet luxusadót ugyanazon cikk után, nála tehát ez már kétszeres adózás ugyanannál a tárgynál.

Nem fizetnek luxusadót a gyógyszerárak, vendéglősök, kivéve ha ez utóbbiak egyuttal nem kávéházfélek is. Minden cikk megadóztatás alá esik a cukrászdákban, zenészkávéházakban, elsőrendű kávéházakban tíz százalékos erejeig, végül a barokban, mulatóhelyeken, mozikban az adó 25%. De itt a forgalom változatlanul a régi, mert ha valaki költeni akar, néhány száz korona különbségre nem tekint.

Leginkább azon panaszkodnak a kereskedők, hogy az észámolás nagyon megnövekedett a többféle blokkrendszerrel. Több határozott irányítást várnának a rendelettől és könnyebb eljárás módokat a pénzbeszolgáltatásra.